A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2010. június 29. *

A C-28/08. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: C. Docksey és P. Aalto, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

fellebbezőnek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2008. január 23-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

támogatják:

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselik: E. Jenkinson és V. Jackson, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: J. Coppel barrister),

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: B. Driessen és C. Fekete, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók a fellebbezési eljárásban,

a többi fél az eljárásban:

The Bavarian Lager Co. Ltd (székhelye: Clitheroe [Egyesült Királyság], képviselik: J. Webber és M. Readings solicitors)

alperes az elsőfokú eljárásban,

támogatják:

a **Dán Királyság,** (képviseli: B. Weis Fogh, meghatalmazotti minőségben),

a **Finn Köztársaság** (képviseli: J. Heliskoski, meghatalmazotti minőségben),

a **Svéd Királyság** (képviseli: K. Petkovska, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók a fellebbezési eljárásban,

az **európai adatvédelmi biztos** (képviselik: H. Hijmans, A. Scirocco és H. Kranenborg, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, R. Silva de Lapuerta és C. Toader tanácselnökök, A. Rosas, K. Schiemann, Juhász E. (előadó), G. Arestis és T. von Danwitz bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,
hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2009. június 16-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2009. október 15-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésével az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának T-194/04. sz., Bavarian Lager kontra Bizottság ügyben 2007. november 8-án hozott ítéletét (EBHT 2007., II-4523. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet), amelyben az Elsőfokú Bíróság megsemmisítette a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében 1996. október 11-én tartott találkozó (a továbbiakban: az 1996. október 11-i találkozó) teljes jegyzőkönyvének a hozzáférhetővé tételére vonatkozóan a The Bavarian Lager Co. Ltd (a továbbiakban: Bavarian Lager) által benyújtott kérelmet elutasító, 2004. március 18-i bizottsági határozatot (a továbbiakban: a vitatott határozat).

Jogi háttér

2 A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) előírja a tagállamoknak, hogy a személyes adatok feldolgozása tekintetében biztosítsák az egyének szabadságainak és alapvető jogainak a védelmét, különösen magánéletük tiszteletben tartását, a személyes adatok Európai Közösségen belüli szabad áramlásának biztosítása céljából.

3 A személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL 2001. L 8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.) az EK 286. cikk alapján fogadták el.

4 A 45/2001 rendelet első, második, ötödik, hetedik, nyolcadik, tizenkettedik, tizennegyedik és tizenötödik preambulumbekezdése, illetve azok bizonyos részei a következőképpen szólnak:

„(1) Az [EK] 286. cikk előírja, hogy a személyes adatok feldolgozása és az ilyen adatok szabad áramlása tekintetében a természetes személyek védelmére vonatkozó közösségi jogi aktusokat a közösségi intézményekre és szervekre alkalmazni kell.

(2) A személyes adatok védelmének önálló rendszere nem csupán azt követeli meg, hogy az adatok érintettjeinek jogai és a személyes adatok feldolgozását végző személyek kötelezettségei megállapítást nyerjenek, hanem azt is, hogy a jogsértőkkel szemben megfelelő szankciók létezzenek, és független ellenőrző szerv lássa el a felügyeletet.

[…]

(5) Szükség van egy olyan rendeletre, amely jogi úton érvényesíthető jogokat biztosít a természetes személyek számára […]

[…]

(7) A védelem körébe tartozó személyek azok, akiknek személyes adatait a közösségi intézmények vagy szervek bármilyen összefüggésben feldolgozzák […]

(8) Az adatvédelem elvei az azonosított vagy azonosítható személyre vonatkozó bármely információra alkalmazandók. […]

[…]

(12) A Közösségen belül biztosítani kell az egyének alapvető jogaira és szabadságaira vonatkozó szabályok következetes és egységes alkalmazását a személyes adatok feldolgozásával kapcsolatban.

[…]

(14) E célból olyan intézkedéseket kell elfogadni, amelyek kötelező érvényűek a közösségi intézményekre és szervekre nézve. Ezen intézkedések alkalmazandók mindenfajta, a közösségi intézmények és szervek által végzett személyesadat-feldolgozásra annyiban, amennyiben ez az adatfeldolgozás részben vagy teljes egészében a közösségi jog hatálya alá tartozó tevékenységek gyakorlása során történik.

(15) Ha a közösségi intézmények vagy szervek általi adatfeldolgozás e rendelet hatályán kívül eső tevékenységek gyakorlása során történik, különösen az [EU-Szerződés Lisszaboni szerződést megelőző változatának] V. és VI. címében megállapítottak során, az egyének alapvető jogainak és szabadságainak védelmét az [ezen EU-szerződés] 6. cikkére kellő tekintettel kell biztosítani. A dokumentumokhoz való hozzáférésre – ideértve a személyes adatokat tartalmazó dokumentumokhoz történő hozzáférés feltételeit is – [...] az [említett EU-szerződés] V. és VI. címére is kiterjedő hatályú [EK] 255. cikk alapján elfogadott szabályok vonatkoznak."

5 A 45/2001 rendelet 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) E rendeletnek megfelelően, az Európai Közösségeket létrehozó szerződések által vagy azok alapján létrehozott intézmények és szervek, a továbbiakban »közösségi intézmények és szervek« gondoskodnak a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak – különösen a magánélet tiszteletben tartásához való joguknak – a személyes adatok feldolgozásával összefüggő védelméről, továbbá nem korlátozzák és nem is tiltják egymás között a személyes adatok szabad áramlását, illetve a 95/46 […] irányelv végrehajtására a tagállamok által elfogadott nemzeti jogszabályok hatálya alá tartozó címzettekhez történő szabad áramlását.

(2) Az e rendelet által létrehozott független ellenőrző hatóság, a továbbiakban: európai adatvédelmi biztos, figyelemmel kíséri e rendelet rendelkezéseinek a közösségi intézmények és szervek által végzett valamennyi adatfeldolgozási műveletre történő alkalmazását.”

6 E rendelet 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában:

a) »személyes adat«: az azonosított vagy azonosítható természetes személyre – a továbbiakban »érintett«-re – vonatkozó bármely információ; az azonosítható személy olyan személy, aki közvetlen vagy közvetett módon azonosítható, különösen egy azonosító számra vagy a személy fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy társadalmi önazonosságára vonatkozó egy vagy több tényezőre történő utalás révén;

b) »személyes adatok feldolgozása«: [...] a személyes adatokon automatikus vagy nem automatikus módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, mint például a gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, visszakeresés, lekérdezés, felhasználás, közlés, továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel révén, összehangolás vagy összekapcsolás, zárolás, törlés, illetve megsemmisítés;

[…]"

7 Az említett rendelet 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) E rendeletet kell alkalmazni a személyes adatok bármely közösségi intézmény és szerv által történő feldolgozására, ha a feldolgozás részben vagy teljes egészében a közösségi jog hatálya alá tartozó tevékenységek gyakorlása során történik.

(2) E rendeletet kell alkalmazni a személyes adatok részben vagy egészben automatizált módon való feldolgozására, valamint azoknak a személyes adatoknak a nem automatizált módon való feldolgozására, amelyek valamely nyilvántartó rendszer részét képezik, vagy amelyeket egy nyilvántartó rendszer részévé kívánnak tenni.[…]"

8 Ugyanezen rendelet 4. cikke értelmében:

„(1) A személyes adatok:

a) feldolgozását tisztességesen és törvényesen kell végezni;

b) gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű [helyesen: kifejezett] és törvényes célból történhet, és további feldolgozása nem végezhető e célokkal összeférhetetlen módon. [...];

[...]”

9 A 45/2001 rendelet 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A személyes adatok csak abban az esetben dolgozhatók fel, ha:

a) az adatfeldolgozás az Európai Közösségeket létrehozó szerződések vagy az azok alapján elfogadott más jogszabályok értelmében közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy a közösségi intézményre vagy szervre, illetve az adatokról tudomást szerző harmadik személyre ruházott hivatali hatáskör jogszerű gyakorlásához szükséges; vagy

b) az adatfeldolgozás az adatkezelőt terhelő jogi kötelezettségek teljesítéséhez szükséges; vagy

[…]

d) az érintett ahhoz egyértelmű hozzájárulását adta; [...]

[…]”

10 E rendelet „Személyes adatok továbbítása közösségi intézményektől és szervektől eltérő, a 95/46 […] irányelv hatálya alá tartozó címzettek részére” című 8. cikke értelmében:

„A 4., 5., 6. és 10. cikk sérelme nélkül, a személyes adatokat a 95/46 […] irányelv végrehajtására elfogadott nemzeti jogszabályok hatálya alá tartozó címzettek részére kizárólag akkor lehet továbbítani,

a) ha a címzett nyilatkozata szerint az adatok közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához szükségesek, vagy hivatali hatáskör gyakorlásához kapcsolódnak; vagy

b) ha a címzett nyilatkozata szerint az adatok továbbítása szükséges, és nincs ok azt feltételezni, hogy az érintett törvényes érdekei sérelmet szenvedhetnek.”

11 A említett rendelet „Az érintett kifogásolási joga” című 18. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az érintettnek joga van ahhoz, hogy:

a) sajátos helyzetével kapcsolatos, fontos jogos érdekből bármikor kifogást emelhessen a rá vonatkozó adatok feldolgozása ellen, kivéve az 5. cikk b), c) és d) pontjában szabályozott eseteket. Megalapozott kifogás esetén a kérdéses adatfeldolgozás a továbbiakban nem terjedhet ki a szóban forgó adatokra;

b) tájékoztassák személyes adatainak harmadik személyekkel első alkalommal történő közlését vagy a nevében közvetlen üzletszerzés céljára történő felhasználását megelőzően, valamint, hogy számára kifejezetten felajánlják az ilyen közlés, illetve felhasználás elleni költségmentes kifogás lehetőségét.”

12 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) meghatározza az ezen intézmények dokumentumaihoz való, EK 255. cikkben előírt hozzáférési jog elveit, feltételeit és korlátait. E rendelet 2001. december 3-tól alkalmazandó.

13 Az 1049/2001 rendelet első preambulumbekezdése szerint:

„Az [EU-Szerződés Lisszaboni szerződést megelőző változata] 1. cikkének második albekezdése kiemeli a nyitottság elvét, megállapítva, hogy a Szerződés új szakaszt jelent az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában,

amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg."

14 E rendelet második preambulumbekezdése szerint:

„A nyitottság lehetővé teszi a polgárok számára, hogy még inkább részt vegyenek a döntéshozatali eljárásban, és biztosítja a polgárok irányában a közigazgatás nagyobb legitimációját, hatékonyságát és felelősségét a demokratikus rendszerben. A nyitottság hozzájárul a demokrácia elvei és az alapvető jogok tiszteletben tartásának erősítéséhez, ahogyan azt az EU-Szerződés [Lisszaboni szerződést megelőző változatának] 6. cikke és az Európai Unió alapjogi chartája [a továbbiakban: charta] megállapítja."

15 Az említett rendelet negyedik és tizenegyedik preambulumbekezdése szerint:

„(4) E rendelet célja, hogy a lehető legteljesebb érvényt szerezze a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés jogának, és ezzel a hozzáféréssel kapcsolatban általános elveket és korlátokat állapítson meg az EK […] 255. cikk (2) bekezdésének megfelelően.

[...]

(11) Elvben az intézmények valamennyi dokumentumát hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára. Ugyanakkor, bizonyos köz- és magánérdekeknek kivételek útján védelmet kell biztosítani. Az intézményeket fel kell jogosítani belső konzultációik és tanácskozásaik védelmére, ha az feladataik ellátása érdekében szükséges. A kivételek értékelése során az intézményeknek az Unió valamennyi tevékenységi területén figyelembe kell venniük a közösségi joganyagban szereplő, a személyes adatok védelmével kapcsolatos elveket."

16 A 1049/2001 rendelet „Kedvezményezettek és hatály" című 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni az e rendeletben meghatározott elvek, feltételek és korlátok szerint.

(2) Ugyanezen elvek, feltételek és korlátok betartásával az intézmények dokumentumaikhoz való hozzáférést nem tagállamban lakó, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel nem rendelkező természetes vagy jogi személyek számára is biztosíthatnak.

(3) Ez a rendelet az intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik, amely dokumentumokat az intézmény állított ki, vagy azok [helyesen: amelyek] hozzá érkeztek, és amelyek az Európai Unió tevékenységi területeire vonatkoznak.

(4) A 4. és a 9. cikk sérelme nélkül, a dokumentumokat a nyilvánosság számára írásbeli kérelem alapján vagy közvetlenül elektronikus formában vagy nyilvántartáson keresztül teszik hozzáférhetővé. Különösen a jogalkotási eljárás folyamán összeállított vagy megküldött dokumentumokat kell közvetlenül hozzáférhetővé tenni a 12. cikknek megfelelően.

(5) A 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott minősített dokumentumokat e cikknek megfelelően különleges bánásmódban kell részesíteni.

[…]”

17 E rendelet 4. cikke a hozzáférési jog alóli kivételekre vonatkozóan a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel kedvezőtlenül befolyásolná a következők védelmét [helyesen: Az intézmény megtagadja a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené a következők védelmét]:

[...]

b) a személyiség [helyesen: magánélet] és a magánszemély becsületének védelme, különösen a személyi [helyesen: személyes] adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően.

(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel [helyesen: hozzáférhetővé tétel] hátrányosan befolyásolná a következők védelmét:

[...]

– ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja,

kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

[...]"

18 Az 1049/2001 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „[a] kérelmező nem köteles megindokolni a kérelmet".

A jogvita alapját képező tényállás

19 A jogvita alapját képező tényállást a megtámadott ítélet 15–28. és 34–37. pontjában a következőképpen fejti ki:

„15. A [Bavarian Lager] társaságot 1992. május 28-án alapították azon célból, hogy italkereskedések részére történő értékesítés céljából német sört importáljon az Egyesült Királyságba, főleg Anglia északi részébe.

16. A [Bavarian Lager] azonban nem tudta értékesíteni termékét, mivel az Egyesült Királyságban nagyszámú italkereskedést köt olyan kizárólagos beszerzési szerződés, amely alapján a sört meghatározott sörfőzdéktől kötelesek beszerezni.

17. Az 1989. évi Supply of Beer (Tied Estate) Order SI 1989/2390 (az Egyesült Királyságban a sörbeszerzésre vonatkozó rendelet) alapján a több mint 2000 pubba szállító brit sörfőzdék kötelesek e létesítmények üzemeltetőinek megadni azt a lehetőséget, hogy más sörfőzdéből származó sört vásároljanak, feltéve, hogy az – az említett rendelet 7. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján – csak 1,2% (V/V)-ot meghaladó alkoholtartalmú, hordóban kondicionált sör lehet. Ezt a rendelkezést általánosan »Guest Beer Provisionnak« (a továbbiakban: GBP) nevezik.

18. Márpedig az Egyesült Királyságon kívül előállított sörök többsége nem tekinthető a GBP értelmében vett hordóban kondicionált sörnek, így nem tartozik e rendelkezés alkalmazási körébe.

19. Mivel a [Bavarian Lager] úgy vélte, hogy a GBP behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősül, és ennek következtében összeegyeztethetetlen az EK-Szerződés 30. cikkével (a módosítást követően EK 28. cikk), az 1993. április 3-i levéllel panaszt nyújtott be a Bizottsághoz, amelyet a P/93/4490/UK. számon vettek nyilvántartásba.

20. Vizsgálatát követően a Bizottság 1995. április 12-én úgy határozott, hogy az EK-Szerződés 169. cikke (jelenleg EK 226. cikk) alapján eljárást indít Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ellen. 1995. szeptember 28-án a [Bavarian Lagert] értesítette e vizsgálatról, valamint arról, hogy 1995. szeptember 15-én felszólító levelet küldött az Egyesült Királyságnak. 1996. június 26-án a Bizottság úgy határozott, hogy indokolással ellátott véleményt küld az Egyesült Királyságnak, és e határozatot 1996. augusztus 5-én sajtóközleményben közzétette.

21. 1996. október 11-én [...] [az 1996. október 11-i találkozó] zajlott, amelyen a Bizottság Belső Piaci és Pénzügyi Szolgáltatási Főigazgatóságának, a United Kingdom Government Department of Trade and Industry (az Egyesült Királyság Kereskedelmi és Ipari Minisztériuma), valamint a Confédération des Brasseurs du Marché Commun (a közös piaci sörfőzők szövetsége, a továbbiakban: CBMC) képviselői

vettek részt. A [Bavarian Lager] az 1996. augusztus 27-i levelében lehetőséget kért a találkozón való részvételre, a Bizottság azonban elutasította kérelmét.

22. 1997. március 15-én az Egyesült Királyság Kereskedelmi és Ipari Minisztériuma a GBP-re vonatkozóan módosítási javaslatot hozott nyilvánosságra, amely alapján a hordóban kondicionált sör mellett másik sörfőzdéből származó palackos sör is értékesíthetővé vált. Miután a Bizottság két alkalommal – 1997. március 19-én és 1997. június 26-án – felfüggesztette azon határozatát, hogy az Egyesült Királyságnak indokolással ellátott véleményt küld, a Belső Piaci és Pénzügyi Szolgáltatási Főigazgatóság »Áruk szabad áramlása és közbeszerzés« B. Igazgatósága 2. egységének (Az EK-Szerződés 30–36. cikkének alkalmazása [értesítés, panaszok, jogsértések stb.] és a kereskedelmi korlátozások megszüntetése) vezetője az 1997. április 21-i levélben értesítette a [Bavarian Lagert], hogy a GBP felülvizsgálatával kapcsolatos tervre tekintettel a […] Szerződés 169. cikke szerinti eljárást felfüggesztették, és hogy az indokolással ellátott véleményt nem küldték meg az Egyesült Királyság Kormányának. Megjegyezte, hogy ez az eljárás befejeződik, amint a módosított GBP hatályba lép. A módosított GBP 1997. augusztus 22-től alkalmazandó. Ennek következtében az indokolással ellátott véleményt soha nem küldték meg az Egyesült Királyság Kormányának, és a Bizottság végül 1997. december 10-én úgy határozott, hogy megszünteti a jogsértési eljárást.

23. A [Bavarian Lager] az 1997. március 21-i telefaxban kérte a Belső Piaci és Pénzügyi Szolgáltatási Főigazgatóság főigazgatójától, hogy a [Bizottság és a Tanács dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló] magatartási kódexnek [HL 1993. L 340., 41. o.] megfelelően küldje meg neki az indokolással ellátott vélemény másolatát. Ezt és az újból benyújtott kérelmet is elutasították.

24. Az 1997. szeptember 18-i [határozatában] [...] a Bizottság Főtitkársága megerősítette a Belső Piaci és Pénzügyi Szolgáltatási Főigazgatóság főigazgatójának címzett kérelem elutasítását.

25. A [Bavarian Lager] az 1997. szeptember 18-i határozat ellen keresetet nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz, amelyet a T-309/97. sz. hivatkozási számmal vettek nyilvántartásba. A T-309/97. sz., Bavarian Lager kontra Bizottság ügyben 1999. október 14-én hozott ítélettel (EBHT 1999., II-3217. o.) az Elsőfokú Bíróság elutasította ezt a keresetet, mivel úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó célkitűzésnek – vagyis hogy lehetőséget adjon a tagállamnak a Szerződés követelményeinek való önkéntes megfelelésre, vagy adott esetben alkalmat biztosítson álláspontjának indokolására – a fenntartása indokolja, hogy a közérdek védelme céljából megtagadjanak egy olyan előkészítő dokumentumhoz való hozzáférést, amely a […] Szerződés 169. cikke szerinti eljárás vizsgálati szakaszára vonatkozik.

26. 1998. május 4-én a [Bavarian Lager] kérte a Bizottságtól, hogy a [Bizottság és a Tanács dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló] magatartási kódexnek megfelelően hozzáférhessen tizenegy megnevezett vállalkozás és szervezet, valamint három meghatározott személy- vagy vállalkozáskategória által a P/93/4490/UK. sz. aktához benyújtott valamennyi dokumentumhoz. A Bizottság elutasította az eredeti kérelmet azzal az indokkal, hogy az [említett] magatartási kódex csak azon dokumentumokra alkalmazandó, amelyeknek a szerzője a Bizottság. A megerősítő kérelmet azzal az indokkal utasította el, hogy nem a Bizottság a szóban forgó dokumentumok szerzője, és minden kérelmet a szerzőnek kell címezni.

27. 1998. július 8-án a [Bavarian Lager] panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz, amelyet a 713/98/IJH. számon vettek nyilvántartásba, és az 1999. február 2-i levelében pontosította, hogy az 1996. október 11-i találkozón részt vevő CBMC-képviselők nevét, illetve azon vállalkozások és személyek nevét kívánja megtudni, amelyek vagy akik a P/93/4490/UK. sz. akta keretében a Bizottsághoz továbbított észrevételeket tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti, [a Bavarian Lager által benyújtott] eredeti […] kérelemben meghatározott tizennégy kategóriába tartoznak.

28. Az ombudsman és a Bizottság közötti levélváltást követően a Bizottság 1999 októberében és novemberében közölte az ombudsmannal, hogy az általa az érintett személyekhez intézett azon 45 levélre, amelyben engedélyt kért azok kilétének a [Bavarian Lager] számára történő hozzáférhetővé tételére, 20 – 14 pozitív és

6 negatív – választ kapott. A Bizottság továbbította azon személyek nevét és címét, akik elfogadták nevük közlését. A [Bavarian Lager] jelezte az ombudsmannak, hogy a Bizottság által továbbított információk továbbra sem teljesek.

[…]

34. A 2003. december 5-i elektronikus levélben a [Bavarian Lager] az 1049/2001 rendelet alapján kérte a Bizottságtól a fenti 27. pontban említett dokumentumokhoz való hozzáférést.

35. A Bizottság erre a kérésre a 2004. január 27-i levélben válaszolt megerősítve, hogy a[z 1996. október 11-i] találkozóra vonatkozó egyes dokumentumokat hozzáférhetővé tehet, azonban felhívta a [Bavarian Lager] figyelmét arra a tényre, hogy az 1996. október 11-i találkozó jegyzőkönyvében kitakarta öt személy nevét, akik közül kettő kifejezetten tiltakozott személyazonosságának hozzáférhetővé tétele ellen, illetve hárommal a Bizottság nem tudta felvenni a kapcsolatot.

36. A 2004. február 9-i elektronikus levélben a [Bavarian Lager] az 1049/2001 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének értelmében arra vonatkozó megerősítő kérelmet nyújtott be, hogy az 1996. október 11-i találkozó valamennyi résztvevőjének nevét tartalmazó teljes jegyzőkönyvet a rendelkezésére bocsássák.

37. A [vitatott határozatban] a Bizottság elutasította a [Bavarian Lager] megerősítő kérelmét. A Bizottság megerősítette, hogy a további résztvevők nevének hozzáférhetővé tételére vonatkozó kérelemre a 45/2001 rendelet alkalmazandó. Mivel a [Bavarian Lager] nem adott elő kifejezett és törvényes célt, sem azt, hogy miért van szükség a hozzáférhetővé tételre, nem teljesülnek az említett rendelet 8. cikkének követelményei, és az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti kivétel alkalmazandó. A Bizottság hozzátette, hogy ha a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályok nem is lennének alkalmazandók, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése alapján elutasíthatja a többi név hozzáférhetővé tételét, hogy el tudja végezni a vizsgálatokat."

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott ítélet

20 A megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság megsemmisítette a vitatott határozatot.

21 Az 1996. október 11-én tartott találkozó teljes jegyzőkönyvéhez való hozzáférést illetően az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 90–95. pontjában megállapította, hogy a Bavarian Lager kérelme az 1049/2001 rendeleten alapul. Emlékeztetve arra, hogy e rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerint a hozzáférést kérelmező nem köteles megindokolni a kérelmét, tehát általában semmiféle érdekeltséget nem kell bizonyítania ahhoz, hogy hozzáférjen a kért dokumentumokhoz, az Elsőfokú Bíróság megvizsgálta az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott hozzáférhetővé tétel alóli kivételt, amely azon esetre vonatkozik, ha az ilyen dokumentum hozzáférhetővé tétele sértené a magánélet és a magánszemély becsületének védelmét.

22 A megtámadott ítélet 96–119. pontjában az Elsőfokú Bíróság megvizsgálta a 45/2001 és az 1049/2001 rendelet közötti viszonyt. Az Elsőfokú Bíróság megjegyezve, hogy a 45/2001 rendelet tizenötödik preambulumbekezdése értelmében a dokumentumokhoz való hozzáférésre – beleértve a személyes adatokat tartalmazó dokumentumokhoz történő hozzáférést is – az EK 255. cikk vonatkozik, kiemelte, hogy az 1049/2001 rendelet (11) preambulumbekezdése szerint a kivételek alkalmazásának értékelése során az intézményeknek az Unió valamennyi tevékenységi területén figyelembe kell venniük az uniós joganyagban szereplő, személyes adatok védelmével kapcsolatos elveket, így a 45/2001 rendeletben szereplő elveket is.

23 A „személyes adatnak" és a „személyes adatok feldolgozásának" a 45/2001 rendelet 2. cikke a) és b) pontjában szereplő meghatározására hivatkozva az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 105. pontjában arra a következtetésre jut, hogy az adatok közlése továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel révén feldolgozásnak minősül, tehát – függetlenül az 1049/2001 rendelettől – a 45/2001 rendelet maga is rendelkezik bizonyos személyes adatok nyilvánosságra hozatalának lehetőségéről.

24 A megtámadott ítélet 106. pontjában az Elsőfokú Bíróság kiemeli, hogy a 45/2001 rendelet 5. cikkének a) és b) pontja úgy rendelkezik, hogy a személyes adatok feldolgozásának jogszerűnek kell lennie, és közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy az adatkezelőt terhelő jogi kötelezettségek teljesítéséhez kell szükségesnek lennie. Ezt követően az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy az a tény, hogy az 1049/2001 rendelet 2. cikke szerint bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni, a 45/2001 rendelet 5. cikke b) pontjának értelmében vett jogi kötelezettséget teremt. Következésképpen ha az 1049/2001 rendelet az adatok közléséről rendelkezik, amely a 45/2001 rendelet 2. cikkének b) pontja értelmében „feldolgozásnak" minősül, ugyanezen rendelet 5. cikke a közlést e tekintetben jogszerűvé teszi.

25 A továbbítás szükségessége 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjában előírt bizonyításának és az érintett e rendelet 18. cikkében meghatározott kifogásolási jogának kérdésével kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság többek között a következőket mondta ki a megtámadott ítélet 107–109. pontjában:

„107. A továbbítás szükségessége bizonyításának 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjában előírt kötelezettségével kapcsolatban emlékeztetni kell, hogy a személyes adatokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés az 1049/2001 rendelet hatálya alá tartozik, és hogy annak 6. cikke (1) bekezdése alapján a hozzáférést kérelmező nem köteles megindokolni a kérelmét, és általában semmiféle érdekeltséget nem kell bizonyítania ahhoz, hogy hozzáférjen a kért dokumentumokhoz […]. Így amennyiben a személyes adatokat az 1049/2001 rendelet bármely uniós polgár számára hozzáférési jogosultságot előíró 2. cikkének végrehajtása érdekében továbbítják, az ügy e rendelet hatálya alá tartozik, tehát a kérelmezőnek a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontja alapján nem kell bizonyítania a hozzáférés szükségességét. Ha megkövetelnénk ugyanis, hogy a kérelmező a 45/2001 rendeletben előírt kiegészítő feltételként bizonyítsa a továbbítás szükségességét, ez ellentétes lenne az 1049/2001 rendelet céljával, vagyis az intézményi dokumentumokhoz való lehető legnagyobb hozzáféréssel.

108. Továbbá, mivel az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján meg kell tagadni a dokumentumhoz való hozzáférést, ha annak hozzáférhetővé tétele sértené a magánélet és a magánszemély becsületének védelmét, az olyan továbbítás, amely nem tartozik e kivétel alá, gyakorlatilag nem sértheti az érintett személy törvényes érdekeit a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontja értelmében.

109. Ami az érintett személy kifogásolási jogát illeti, a 45/2001 rendelet 18. cikke előírja, hogy az érintett személy sajátos helyzetével kapcsolatos, fontos jogos érdekből bármikor kifogást emelhet a rá vonatkozó adatok feldolgozása ellen, kivéve az 5. cikk b), c) és d) pontjában szabályozott eseteket. Így, mivel az 1049/2001 rendeletben előírt feldolgozás a 45/2001 rendelet 5. cikke b) pontjának értelmében vett jogi kötelezettséget teremt, az érintett személy elvileg nem élvez kifogásolási jogot. Azonban mivel az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja e jogi kötelezettség alóli kivételt szabályoz, ezen az alapon figyelembe kell venni az érintett személyre vonatkozó adatok hozzáférhetővé tételének a következményét."

26 Végül az Elsőfokú Bíróság úgy találta, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt kivétel szigorúan értelmezendő, és csak azon személyes adatokra vonatkozik, amelyek a magánélet tiszteletben tartásához való jogot és a magánszemély becsületének védelmét konkrétan és ténylegesen sérthetik. E sérelmeket az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény (a továbbiakban: EJEE) 8. cikkének és ez utóbbi cikk alapján kidolgozott ítélkezési gyakorlatnak a fényében kell vizsgálni.

27 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 133. pontjában általánosságban, 139. pontjában pedig konkrétan arra a megállapításra jutott, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításával, hogy a Bavarian Lager sem kifejezett, sem törvényes célt nem adott elő, sem azt, hogy miért van szüksége annak az öt személynek a nevére, akik az 1996. október 11-i találkozón részt vettek, és akik e találkozót követően tiltakoztak személyazonosságuk Bavarian Lagernek történő felfedése ellen.

28 Az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére vonatkozóan az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivételt illetően az Elsőfokú Bíróság általánosságban kizárta e rendelkezés

alkalmazását, és különösen azt állapította meg, hogy a panaszoson kívül más személyek esetében nem biztosítható bizalmas eljárás, és e védelem csak akkor indokolt, ha a szóban forgó eljárás még folyamatban van.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

29 A Bíróság elnöke 2008. június 13-i végzésével engedélyezte Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága és az Európai Unió Tanácsa számára, hogy a Bizottság kérelmének támogatására beavatkozzanak az eljárásba. A Finn Köztársaság és a Svéd Királyság számára engedélyezte, hogy a Bavarian Lager kérelmének támogatására beavatkozzanak az eljárásba, a Dán Királyság számára pedig engedélyezte, hogy a Bavarian Lager és az európai adatvédelmi biztos kérelmének támogatására beavatkozzon az eljárásba.

30 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, amennyiben az megsemmisíti a vitatott határozatot;

– hozzon jogerős ítéletet a jelen fellebbezés tárgyát képező kérdésekben, és

– kötelezze a Bavarian Lagert a Bizottság részéről az elsőfokú eljárásban és a jelen fellebbezés kapcsán felmerült költségek megtérítésére, illetve amennyiben pervesztes lenne, a Bavarian Lager által az első fokon viselt költségek felének viselésére.

31 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és

– kötelezze a Bavarian Lagert a költségek viselésére.

32 Az Egyesült Királyság azt kéri, hogy a Bíróság:

– adjon helyt a Bizottság által benyújtott fellebbezésnek, és az abban előadott kérelmeknek.

33 A Bavarian Lager azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a Bizottság által benyújtott fellebbezés egészét, és

– kötelezze a Bizottságot a Bavarian Lager részéről az elsőfokú eljárásban és a jelen fellebbezés kapcsán felmerült költségek megtérítésére, illetve amennyiben a fellebbezésnek helyt adna, a feleket kötelezze saját költségeik viselésére.

34 A Dán Királyság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság és az európai adatvédelmi biztos azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezés egészét.

A szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelemről

35 2009. november 11-i és 13-i levelében a Bizottság és az európai adatvédelmi biztos a szóbeli szakasz újbóli megnyitását kérte.

36 A Bíróság az eljárási szabályzata 61. cikkének megfelelően hivatalból, a főtanácsnok javaslatára vagy a felek kérelmére is elrendelheti a szóbeli szakasz újbóli megnyitását, ha úgy véli, hogy a tényállás nincs kellően feltárva, vagy ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amely nem került megvitatásra a felek között (a C-42/07. sz., Liga Portuguesa de Futebol Profissional és Bwin International ügyben 2009. szeptember 8-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-7633. o.] 31. pontja, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Kérelmében a Bizottság és az európai adatvédelmi biztos csupán azzal érvel, hogy a főtanácsnok indítványa olyan érveken alapul, amelyek nem kerültek megvitatásra sem az Elsőfokú Bíróság, sem a Bíróság előtt.

38 A Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben minden szükséges adat a rendelkezésre áll az előtte folyó jogvita eldöntésére, és az ügyet nem kell olyan érvekre tekintettel vizsgálni, amelyek előtte nem kerültek megvitatásra.

39 Következésképpen nem szükséges elrendelni a szóbeli szakasz újbóli megnyitását.

A fellebbezésről

40 Fellebbezésének alátámasztására a Bizottság három jogalapot hoz fel, tudniillik:

– az Elsőfokú Bíróság, amikor kimondta, hogy a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontja a jelen esetben nem alkalmazandó, tévesen értelmezte és alkalmazta az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontját;

– amikor az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételt megszorítóan értelmezte, az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy kizárta az adott dokumentumban szereplő személyes adatokra vonatkozó uniós jogot e kivétel hatálya alól, és

– e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdését illetően az Elsőfokú Bíróság tévesen korlátozta a vizsgálatok titkosságának biztosítását a panaszosokra, és e titkosság fenntartása érdekében tévesen követelte meg, hogy a vizsgálat még folyamatban legyen.

A Bíróság álláspontja

41 Tekintettel arra, hogy az első két jogalap nagymértékben átfedi egymást, együttesen kell vizsgálni azokat.

42 Az Egyesült Királyság és a Tanács által támogatott Bizottság lényegében úgy érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott kivétel alkalmazására vonatkozó megállapításaiban, és ekképpen a 45/2001 rendelet bizonyos rendelkezéseit hatástalanná tette.

43 A Bizottság úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság anélkül hozta meg határozatát, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának második tagmondatát figyelembe vette volna, amely kifejti, hogy az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, amely kedvezőtlenül befolyásolná a magánélet és a magánszemély becsületének védelmét, „különösen a személyi [helyesen: személyes] adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően". Az Elsőfokú Bíróság az e rendelkezésben meghatározott kivételt csak az EJEE 8. cikkére és ez utóbbi cikk alapján kidolgozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel értelmezte.

44 Az 1049/2001 rendelet említett 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott kivétel e téves értelmezése azzal a következménnyel járna, hogy a 45/2001 rendelet több rendelkezése is, többek között e 8. cikkének b) pontja és 18. cikkének a) pontja, hatástalanná válna.

45 A Bizottság szerint pontosan azzal, hogy az Elsőfokú Bíróság elsőbbséget adott az 1049/2001 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének, amely úgy rendelkezik, hogy a kérelmező nem köteles megindokolni a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét, hatástalanná tette a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontját, amelynek értelmében a személyes adatok továbbítása címzettjének bizonyítania kell ezen adatok továbbításának szükségességét.

46 A személyes adatok továbbítása címzettjének a jogos célkitűzés bizonyítására vonatkozóan a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontjában előírt kötelezettsége pedig az adatvédelemmel kapcsolatos uniós jogszabályok egyik kulcsfontosságú rendelkezése. Ekképpen az adott intézmény birtokában lévő dokumentumban szereplő személyes adatok közlése a dokumentum 1049/2001 rendelet szerinti hozzáférhetővé tétele és egyben a személyes adatok 45/2001 rendelet szerinti feldolgozása is, amely utóbbit az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe.

47 A Bizottság hozzáfűzi, hogy az Elsőfokú Bíróság, amikor úgy találta, hogy a személyes adatokkal kapcsolatos valamennyi kérelemnek tiszteletben kell tartania a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés jogából származó jogi kötelezettséget a 45/2001 rendelet 5. cikke b) pontja értelmében, megfosztotta hatékony érvényesülésétől ugyanezen rendelet 18. cikke a) pontját, amely az érintettnek biztosítja a jogot, hogy sajátos helyzetével kapcsolatos, fontos jogos érdekből bármikor kifogást emelhessen a rá vonatkozó adatok feldolgozása ellen.

48 Ki kell emelni, hogy az Elsőfokú Bíróság indokolásának tekintélyes részét – többek között a megtámadott ítélet 96–119. pontját – szánta a 45/2001 és az 1049/2001 rendelet közötti viszony vizsgálatának, és ezt követően, ezen ítélet 121–139. pontjában alkalmazta az abból levont kritériumokat a jelen esetre.

49 Amint arra az Elsőfokú Bíróság helyesen rámutatott a megtámadott ítélet 98. pontjában, az 1049/2001 és a 45/2001 rendelet között fennálló viszonynak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szabályozott kivétel jelen ügyben történő alkalmazására tekintettel történő vizsgálatakor nem szabad elfelejteni, hogy az említett rendeleteknek eltérő célja van. Az első a hatóságok döntéshozatali eljárásának és azon információk lehető legnagyobb átláthatóságának a biztosítását célozza, amelyeken határozataik alapulnak. Tehát célja a dokumentumokhoz való hozzáférés jogának a lehető legnagyobb mértékben történő megkönnyítése, valamint a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos helyes igazgatási gyakorlat elősegítése. A második célja a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak – különösen a magánélet tiszteletben tartásához való joguknak – a személyes adatok feldolgozásával összefüggő védelme.

50 Amint az a 45/2001 rendelet második preambulumbekezdéséből kitűnik, az uniós jogalkotó „önálló" védelmi rendszert kívánt létrehozni, és e rendelet tizenkettedik preambulumbekezdésének szövege szerint úgy találta, hogy „a Közösségen belül biztosítani kell az egyének alapvető jogaira és szabadságaira vonatkozó szabályok következetes és egységes alkalmazását a személyes adatok feldolgozásával kapcsolatban".

51 Ugyanezen tizenkettedik preambulumbekezdés szerint az érintetteknek a személyes adatok feldolgozását illetően ezen adatok védelme érdekében biztosított jogok az alapvető jogok és szabadságok védelmére vonatkozó szabályok részét képezik. Az uniós jogalkotó elképzelése szerint a személyes adatok feldolgozásával kapcsolatos uniós jogszabályok az alapvető jogok és szabadságok védelmét szolgálják.

52 A 45/2001 rendelet hetedik és tizennegyedik preambulumbekezdése értelmében olyan „kötelező érvényű" rendelkezésekről van szó, amelyek „a személyes adatok" bárminemű, „a közösségi intézmények vagy szervek" által „bármilyen összefüggésben" végzett feldolgozására alkalmazandók.

53 Az 1049/2001 rendelet, amint az első preambulumbekezdéséből kitűnik, összhangban van az EU 1. cikk második albekezdésében megfogalmazott azon törekvéssel, mely új szakaszt kíván jelenteni az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg.

54 E rendelet második preambulumbekezdése szerint a nyitottság lehetővé teszi a polgárok számára, hogy még inkább részt vegyenek a döntéshozatali eljárásban, és biztosítja a polgárok irányában a közigazgatás nagyobb legitimációját, hatékonyságát és felelősségét a demokratikus rendszerben.

55 Az 1049/2001 rendelet általános szabályként határozza meg az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférést, azonban bizonyos köz- és magánérdekekre tekintettel rendelkezik kivételekről. Többek között e rendelet tizenegyedik preambulumbekezdése emlékeztet arra, hogy „[a] kivételek értékelése során az intézményeknek az Unió valamennyi tevékenységi területén figyelembe kell venniük a közösségi joganyagban szereplő, a személyes adatok védelmével kapcsolatos elveket”.

56 A 45/2001 és az 1049/2001 rendeletet egymáshoz igen közeli időpontokban fogadták el. Nem tartalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek kifejezetten az egyik rendelet elsőbbségét állapítanák meg. Főszabályként biztosítani kell a teljes körű érvényesülésüket.

57 E két rendelet közötti egyetlen kifejezett kapcsolatot az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja határozza meg, amely a dokumentumhoz való hozzáférés alóli kivételről rendelkezik, amennyiben a közzététel kedvezőtlenül befolyásolná a magánélet vagy a magánszemély becsületének védelmét, különösen a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jogszabályoknak megfelelően.

58 A megtámadott ítélet 111–120. pontjában az Elsőfokú Bíróság az e rendelkezésben meghatározott kivétel alkalmazását azon helyzetekre korlátozza, amikor a magánélet vagy a magánszemély becsülete az EJEE 8. cikke és az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélkezési gyakorlatának értelmében sérül, és figyelmen kívül hagyja a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jogszabályokat, többek között a 45/2001 rendeletet.

59 Meg kell állapítani, hogy ekképpen eljárva az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezi az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának szövegét, amely egy osztha-tatlan rendelkezés, és amely megköveteli, hogy a magánélet és a magánszemély becsülete esetleges sérelmét mindig a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jogszabályokkal, különösen a 45/2001 rendelettel összhangban vizsgálják és értékeljék.

60 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja egyedi és megerősített védelmi rendszert hoz létre azon személyek vonatkozásában, akiknek a személyes adatai adott esetben nyilvánosan hozzáférhetővé tehetők.

61 A 45/2001 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése szerint e rendelet célja „a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak – különösen a magánélet tiszteletben tartásához való joguknak – a személyes adatok feldolgozásával összefüggő védelméről" való gondoskodás. E rendelkezés nem teszi lehetővé a személyes adatok feldolgozása eseteinek olyan két csoportra való bontását, amelyek egyikében e feldolgozást kizárólag az EJEE 8. cikke és az Emberi Jogok Európai Bírósága e cikkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatának alapján vizsgálnák, másikában pedig e feldolgozás a 45/2001 rendelet rendelkezéseinek lenne alávetve.

62 A 45/2001 rendelet tizenötödik preambulumbekezdésének első mondatából kitűnik, hogy az uniós jogalkotó rámutatott az EU 6. cikk – és ennek révén az EJEE 8. cikke – alkalmazásának szükségességére, „[h]a a közösségi intézmények vagy szervek általi adatfeldolgozás e rendelet hatályán kívül eső tevékenységek gyakorlása során történik, különösen az [EU Szerződés Lisszaboni szerződést megelőző változatának] V. és VI. címében megállapítottak során". Ugyanakkor ez nem szükséges azon feldolgozások esetében, amelyeket az említett rendelet hatályán belüli tevékenységek gyakorlása során valósítanak meg, mivel az ilyen esetekben nyilvánvalóan magát a 45/2001 rendeletet kell alkalmazni.

63 Következésképpen, amennyiben az 1049/2001 rendeleten alapuló kérelem célja személyes adatokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés engedélyezése, a 45/2001 rendelet rendelkezései, beleértve annak 8. és 18. cikkét, teljes mértékben alkalmazandóvá válnak.

64 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának a személyes adatok védelmével kapcsolatos uniós jogszabályokra, és ennélfogva a 45/2001 rendeletre való utalását figyelmen kívül hagyva az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 107. pontjában elutasította a 45/2001 rendelet 8. cikke b) pontjának alkalmazását, és ezen ítélet 109. pontjában e rendelet 18. cikkének alkalmazását. Az említett cikkek a 45/2001 rendelet által létrehozott védelmi rendszer lényeges rendelkezéseit jelentik.

65 Következésképpen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának az Elsőfokú Bíróság által adott sajátos és megszorító értelmezése nem felel meg az uniós jogalkotó által a két szóban forgó rendelet között létrehozni kívánt egyensúlynak.

66 A jelen esetben az ügy irataiból, és különösen a vitatott határozatból kitűnik, hogy a Bavarian Lager 1998. május 4-i, 2003. december 5-i és 2004. február 9-i kérelmeit követően a Bizottság az 1996. október 11-i találkozó jegyzőkönyvét tartalmazó dokumentumot küldött a Bavarian Lager számára, amelyből kitakart öt nevet. Ezen öt névből három személlyel a Bizottság nem tudta felvenni a kapcsolatot hozzájárulásuk megszerzése érdekében, két másik személy pedig kifejezetten tiltakozott személyazonosságának hozzáférhetővé tétele ellen.

67 Az e dokumentumhoz való teljes hozzáférés megtagadásakor a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és a 45/2001 rendelet 8. cikkére hivatkozott.

68 Meg kell jegyezni, hogy a megtámadott ítélet 104. pontjában az Elsőfokú Bíróság, a 45/2001 rendelet 2. cikkének a) pontját, tehát a „személyes adat" fogalmát vizsgálva, helyesen állapította meg, hogy a vezeték- és keresztnevek személyes adatoknak minősülhetnek.

69 A megtámadott ítélet 105. pontjában szintén helyesen nyert megállapítást az említett rendelet 2. cikke b) pontjának, tehát a „személyes adatok feldolgozása" fogalmának vizsgálatát illetően, hogy az adatok ilyetén módon való közlése „feldolgozásnak" minősül ugyanezen rendelet értelmében.

70 Az Elsőfokú Bíróság helyesen állapította meg a megtámadott ítélet 122. pontjában, hogy az 1996. október 11-i találkozó jegyzőkönyvben szereplő résztvevőinek a jegyzéke a 45/2001 rendelet 2. cikke a) pontja értelmében tehát személyes adatokat tartalmaz, mivel azonosíthatók azok a személyek, akik e találkozón részt vehettek.

71 Ennélfogva a döntő kérdés az, hogy a Bizottság biztosíthatott-e volna hozzáférést az 1996. október 11-i találkozó öt résztvevőjének nevét tartalmazó dokumentumhoz az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjával és a 45/2001 rendelettel összhangban.

72 Először is meg kell jegyezni, hogy a Bavarian Lager hozzáférhetett az 1996. október 11-i találkozóval kapcsolatos valamennyi információhoz, beleértve az előadók által szakmai minőségükben kifejtett véleményeket.

73 A Bizottság a Bavarian Lager első, 1998. május 4-i kérelmét követően, az 1996. október 11-i találkozó résztvevőinek hozzájárulását kérte nevük hozzáférhetővé tételéhez. Amint a Bizottság a 2003. március 18-i határozatban megállapítja, ezen eljárás összhangban van az abban az időszakban hatályban lévő 95/46/EK rendelet követelményeivel.

74 A Bavarian Lager által a Bizottsághoz 2003. december 5-én benyújtott újabb – az 1996. október 11-i találkozó teljes jegyzőkönyvének rendelkezésére bocsátására irányuló – kérelmet követően a Bizottság 2004. január 27-én arról tájékoztatta a Bavarian Lagert, hogy tekintettel a 45/2001 és az 1049/2001 rendelet hatályba lépésére, e kérelmet immár e rendeletek sajátos rendszere, különösen a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontja alapján kell kezelnie.

75 Mind a 95/46 irányelv régi rendszerében, mind a 45/2001 és az 1049/2001 rendelet alapján a Bizottság helyesen vizsgálta meg, hogy az érintettek hozzájárulásukat adták-e a rájuk vonatkozó személyes adatok közléséhez.

76 Meg kell állapítani, hogy az 1996. október 11-i találkozó jegyzőkönyve öt résztvevő nevét nem tartalmazó változatának közlésével a Bizottság nem sértette meg az 1049/2001 rendelet rendelkezéseit, és kellőképp eleget tett az őt terhelő átláthatósági követelménynek.

77 A Bizottság annak megkövetelésével, hogy a kifejezett hozzájárulását nem adó öt személyt illetően a Bavarian Lager bizonyítsa e személyes adatok továbbításának szükségességét, eleget tett a 45/2001 rendelet 8. cikke b) pontja rendelkezéseinek.

78 Mivel a Bavarian Lager nem terjesztett elő semmilyen kifejezett és törvényes célt, illetve meggyőző érvet e személyes adatok továbbításának szükségességét alátámasztandó, a Bizottság nem tudta az érintett felek különböző érdekeit mérlegelni. Nem tudta azt ellenőrizni, hogy nincs semmilyen ok annak feltételezésére, hogy e továbbítás sértené az érintettek jogos érdekeit, amint azt a 45/2001 rendelet 8. cikkének b) pontja előírja.

79 A fentiekből következik, hogy a Bizottság helyesen utasította el az 1996. október 11-i találkozó teljes jegyzőkönyvéhez való hozzáférés iránti kérelmet.

80 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 133. és 139. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság a jelen esetre helytelenül alkalmazta az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontját, és helytelenül állapította meg, hogy a Bavarian Lager sem kifejezett, sem törvényes célt nem adott elő, sem azt, hogy miért van szüksége a szóban forgó dokumentum egészére.

81 E megfontolások összességére tekintettel és anélkül, hogy szükséges lenne megvizsgálni a felek által előadott többi érvet és jogalapot, a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni annyiban, amennyiben az megsemmisíti a vitatott határozatot.

A megtámadott ítélet hatályon kívül helyezésének következményeiről

82 A Bíróság alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint a Bíróság az Elsőfokú Bíróság határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet érdemben maga is eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi.

83 A jelen esetben ez a helyzet áll fenn.

84 Ahogyan a Bíróság a jelen ítélet 69. és 73. pontjában megállapította, a vitatott határozat nem sértette a 45/2001 és az 1049/2001 rendelet rendelkezéseit.

85 A Bavarian Lager által az említett határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti keresetet következésképpen el kell utasítani.

A költségekről

86 Az eljárási szabályzat 122. cikkének első bekezdése kimondja, hogy ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről. Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet e szabályzat 118. cikke értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. E szabályzat 69. cikkének 4. §-a alapján, amelyet e szabályzat 118. cikke értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. A Bíróság elrendelheti, hogy a beavatkozók maguk viseljék saját költségeiket.

87 A Bavarian Lagert, mivel a fellebbezés tekintetében pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a fellebbezéssel kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

88 A Bavarian Lagert, mivel a benyújtott kereset elutasításra került, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell az elsőfokú eljárással kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

89 A Dán Királyság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, az Egyesült Királyság, a Tanács és az európai adatvédelmi biztos maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-194/04. sz., Bavarian Lager kontra Bizottság ügyben 2007. november 8-án hozott ítéletét, amennyiben az megsemmisíti az 1996. október 11-i találkozó teljes, valamennyi nevet tartalmazó jegyzőkönyvének a hozzáférhetővé tételére vonatkozóan benyújtott kérelmet elutasító, 2004. március 18-i bizottsági határozatot, illetve amennyiben az Európai Bizottságot kötelezi a The Bavarian Lager Co. Ltd költségeinek viselésére.

2) A Bíróság elutasítja a The Bavarian Lager Co. Ltd-nek az 1996. október 11-i találkozó teljes, valamennyi nevet tartalmazó jegyzőkönyvének a hozzáférhetővé tételére vonatkozóan benyújtott kérelmet elutasító, 2004. március 18-i bizottsági határozat ellen benyújtott keresetét.

3) A Bíróság a The Bavarian Lager Co. Ltd-t kötelezi az Európai Bizottság részéről a fellebbezési eljárás, valamint az első fokú eljárás során felmerült költségek viselésére.

4) A Dán Királyság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, az Európai Unió Tanácsa és az európai adatvédelmi biztos maguk viselik saját költségeiket.

Aláírások